

Lust en liefde

Deel 2

Attie Dotinga

Lust en Liefde, deel 2
Copyright © 2025
Foto Omslag: Attie Dotinga
Auteur: Attie Dotinga
Uitgeverij: Falinn,
De rode oortjes series.
Nur:
ISBN
9789403823805 ebook

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk 1

Kenzi.

Ik stond voor de spiegel en keek naar mezelf in de rode jurk die Jaxx zo mooi vond.

Het volgde al mijn rondingen en zo ook die van mijn buik, die duidelijk te zien was.

Ik zuchtte diep, omdat ik niet begreep waarom het me opeens weer zo onzeker maakte.

Misschien was ik een paar kilo aangekomen?

Maar dat wist ik niet eens zeker. Al die stemmen van vroeger, die van afkeuring en hoon weerklonken in mijn hoofd, dat was de reden natuurlijk.

Verdomme, ik hield toch van mezelf en had mezelf geaccepteerd zoals ik was? Waarom had dat dan opeens weer invloed op me? Jaxx hield ook van mij zoals ik eruitzag.

Misschien kwam het omdat we naar mijn familie wilden gaan? Jaxx verscheen achter me en ik ontmoette zijn blik in de spiegel.

‘Wat is er aan de hand?’

‘Ik voel me opeens erg onzeker.’

‘Waarover?’

‘Dit.’ Ik liet mijn handen over mijn ronde buik glijden.

‘Echt?’

Ik knikte.

Hij bleef achter me staan en liet zijn handen over mijn heupen glijden en over mijn buik,

‘Ik vind dit juist zo zacht, warm en geil,’ zei hij zacht.

Zijn hand gleed naar boven over mijn borst en ik zag de glinstering in zijn grijsblauwe ogen.

‘Ik zeg altijd dat deze jurk zo sexy is, maar dat is fout. Het lijf dat erin zit, doet dat.’

‘Ik kan het voelen,’ zei ik, glimlachte tegen zijn spiegelbeeld, omdat ik voelde dat hij hard al was.

Hij nam mijn borsten in zijn handen en streelde mijn tepels door de stof van de jurk heen. Ik kon het in de spiegel volgen. Het resoneerde in mijn onderbuik.

Hij trok de jurk bij mijn schouders naar beneden, zodat zijn handen de beha omhoog kon trekken en mijn borsten vrijkwamen.

Ik hoorde hem grommen en zag in de spiegel zijn geile blik. Het was ook een geil gezicht om te zien hoe ik betast werd en het dan ook nog te voelen.

Hij zoende ondertussen mijn nek en ik liet mijn hand achter mijn rug langs naar zijn gulp glijden. Ik vond het altijd zo’n apart gevoel als hij hard werd en ik het alleen nog maar kon voelen. Maar voor dat proces was ik al te laat.

Ik leunde een beetje achterover, met mijn hoofd tegen zijn borst. Zijn handen trokken mijn jurk omhoog en zijn hand verdween in mijn slipje.

‘We moeten zo weg,’ zei ik hijgend van de passie die door mijn onderlichaam trok.

‘Ja zo,’ zei hij met ook een verhoogde ademhaling.

Hij vond mijn clitoris. De golven van lust ontstonden daar, voordat ze door mijn lichaam trokken en me deden sidderen van genot.

‘Jaxx,’ hijgde ik en sloot mijn ogen om te genieten van wat ik voelde.

Mijn heupen bewogen. Door mijn oogleden heen zag ik hoe geil het eruitzag dat hij mijn nek zoende, mijn tepel bewerkte en uit het zicht, onder mijn jurk, mij naar een orgasme vingerde.

Toen het me overspoelde als een tsunami, trilden mijn benen en hield hij me stevig vast.

Hij draaide me ruw om en zoende mijn lippen. Zijn tong verkende mijn mond, zijn handen gleden over mijn rug en hij kneedde mijn billen.

Jaxx ging op het bed zitten en trok me mee.

Ik klom over hem heen. Hij trok mijn slipje opzij terwijl ik mijn jurk omhooghield.

Een kreun kwam over mijn lippen toen hij bij me binnenkwam.

Ik voelde hoe gevoelig mijn vagina nog was. Het vuur laaide meteen weer hoog op toen ik mijn heupen licht kantelde en heen en weer schoof.

Hij legde zijn handen onder mijn billen. Zo hielp hij mee en voerde hij het tempo op. Toen ik opnieuw mijn orgasme beleefde en boven op hem lag, bewoog hij steeds heftiger onder mij.

Een diepe grom steeg op uit zijn borst toen hij ook klaarkwam.

Hijgend bleven we even zo liggen, totdat onze harten weer in een rustiger ritme sloegen.

Hij zoende mijn mond.

‘Je bent altijd het mooiste en geilste meisje in welke omstandigheden dan ook,’ fluisterde hij in mijn oor.

Daardoor schoten de tranen in mijn ogen.

‘Ik hou van je Jaxx,’ zei ik. De liefde voor hem stroomde door mijn lichaam toen ik hem zoende. Het verwarmde mijn binnenste en verstevigde mijn zelfvertrouwen.

‘Kom schiet op,’ zei hij en gaf een tik op mijn billen, ‘anders komen we helemaal te laat.’

Ik voelde me zo nerveus, omdat ik mijn vader, of de man waarvan ik altijd had gedacht dat hij dat was, weer zou gaan zien. Het haalde al die gevoelens die in mij verborgen zaten weer naar boven.

Het was net alsof ik weer zeventien jaar oud was. Al die frustraties, die angsten en dat verlangen naar gezien te worden, zaten opeens in het heden.

Jaxx legde even zijn hand op mijn knie.

‘Het komt goed, lieverd. Herinner jezelf eraan dat je een succesvolle scriptschrijfster bent en een actrice die bij de vaste cast hoort van een populaire serie.’

‘Bijna populair,’ zei ik glimlachend.

‘Nee lieverd, ontzettend populair. Ik kreeg vanochtend vroeg de kijkcijfers al doorgestuurd. Het blijkt dat de eerste afleveringen van het tweede seizoen een topscore hebben gehaald aan kijkers. En dat is natuurlijk dan nog maar een indicatie voor het succes, maar de ervaring leert dat er vaak genoeg mensen weer bijkomen die hen die afhaken compenseren,’ zei Jaxx grijnzend.

‘Echt?’ Ik was verrast. Ik was daar gewoon niet mee bezig geweest.

‘En met name de actrice die Red speelt is razend populair, ‘vervolgde hij, ‘zelf op social media duikt de naam van Kenzi Bongers veelvuldig op.’

‘Mijn naam?’

Jaxx schoot in de lach. ‘Ja, jij lieverd. Jij betovert iedereen met je spel, en doordat je de ‘normale’ vrouw vertegenwoordigt, spreek jij velen aan. Je bent een topper, maar dat is voor mij geen nieuws.’

Verrast keek ik hem aan. Het was moeilijk om te beseffen. Ik hoorde het wel, maar het was abstract en dan was de impact daarvan als een welgemeend complimentje.

‘Het zegt je niet zoveel hè?’ Jaxx glimlachte. ‘Wacht maar totdat je ergens herkend wordt en ze je om een selfie met je vragen.’

‘Nee toch? Gaan ze dat doen? Ik ben toch geen beroemdheid?’ Geschrokken keek ik hem aan, daaraan had ik nooit gedacht.

Het zou vast wel meevallen, hoezo zou iemand met mij dan een selfie willen maken?

Met al die informatie had Jaxx me mooi afgeleid. Toen we de straat inreden waar ik altijd had gewoond, viel ik natuurlijk weer stil.

Jaxx parkeerde de sportwagen netjes voor de deur en keek me aan.

‘Veel herinnering liggen hier op je te wachten denk ik?’

‘Vooral ook veel gevoelens van verdriet, pijn, er niet mogen zijn.’

Hij drukte een kus op mijn mond.

‘We gaan ze samen aankijken.’

We stapten uit.

Ik zag achter de ramen al iets bewegen, maar ook bij de burens, die natuurlijk nieuwsgierig waren naar de eigenaar van de knalrode sportwagen. Het was geen villawijk waar ik was opgegroeid.

Toen Jaxx en ik naar de voordeur liepen, werd de deur al opengedaan.

Kitty, mijn stiefmoeder, stond in de deuropening. Ze had een broekpak aan van een dure kwaliteit en met glitters in het jasje. Haar geblondeerde haren had ze hoog opgestoken en ze was gul geweest met haar make-up. Ze was niets veranderd, zo te zien. Ze besteedde nog altijd veel geld aan haar uiterlijk en het doen alsof ze voornaam was

Haar blauwe ogen keken mij onderzoekend aan, met diezelfde afkeurende blik die ik zo goed kende. Toen produceerde ze een brede glimlach. ‘Welkom. Leuk je weer te zien, Kenzi.’

Ik zag haar blik naar Jaxx gaan.

‘Jaxx Ricardo?’ zei ze verrast. ‘ik wist niet dat Kenzi iemand mee zou nemen die zo bekend is.’

Hij knikte als groet en ze ging gretig opzij.

Ik zag haar zelfs een beetje nerveus doen. Zou zij dan ook de serie volgen en hem daarvan herkennen?

Ik liep samen met Jaxx naar de woonkamer waar de man die mij had opgevoed, Jeremy Bongers, ging staan toen we binnenkwamen.

‘Kenzi,’ zei hij verheugd. Ik liet hem mij omhelzen en rook die vreemde alcoholgeur die vanuit zijn poriën kwam. Hij was dus nog steeds duidelijk een veelgebruiker. Dat raakte me diep voelde ik.

Hij was verouderd. Er waren vele rimpels bijgekomen en zijn krullende haren waren zo dun dat ik zijn schedel kon zien. Hij had ook het uiterlijk van iemand die veel van zijn lichaam heeft gevegd. Een wat vale huidskleur en een holle blik in zijn ogen. Hij gaf Jaxx een hand en we gingen zitten.

‘Je zei dat je het echte verhaal wilde horen van wat er gebeurde bij je geboorte,’ viel hij meteen met de deur in huis.

Ik knikte.

‘Ik wil graag weten hoe het allemaal is gegaan,’ zei ik tegen de man die zolang mijn vader was geweest. ‘Ik heb gehoord dat je bij Jens bent geweest en dat je daar hebt verteld dat je mijn vader niet kon zijn omdat je onvruchtbaar bent.’

Hij knikte. ‘Ja, ik heb dat niet meer zo helder, maar als jij het weet dan moet het wel zo zijn.’

Iedereen koffie?’ vroeg Kitty, met haar blik op Jaxx gericht. ‘Wil je me helpen Kenzi.’

Ik liep naar de keuken, die net zo over de top was ingericht als de rest van het huis. Ik wist weer precies hoe belangrijk zij het vond dat anderen dachten dat ze rijk en welgesteld was. Ik begreep nog steeds niet hoe ze het allemaal bekostigden, want mijn vader werkte al jaren niet meer.

‘Ik wist niet dat jij met Jaxx langs zou komen,’ zei ze tegen me, terwijl ze kopjes op het dienblad zette.

Het klonk bijna als een verwijt. 'Hij kan zo goed acteren, het zag er daarom echt uit, die scenes met jullie samen.'

Tot mijn verbazing beseftte ik dat ze bedoelde dat hij een goede acteur was als hij met mij dat soort scènes deed en het er goed uitzag.

Ze was niets veranderd. Haar stiekeme gehint dat ik niet goed genoeg was voor wat dan ook, ging door alsof ik nooit was weggeweest.

'Ik begrijp niet dat jij je al deze luxe kunt permitteren,' zei ik op hetzelfde toontje als waar zij me mee afkeurde.

'Ik help mijn zus nu en dan en dan schuift ze me wat toe. En nee dat geven we niet door, want anders dan wordt je vader op de uitkering gekort. En als jij dat verhaal per ongeluk de wereld in zou helpen dan ga ik van hem scheiden en staat hij er alleen voor.' Ze keek me uitdagend aan. 'Zoals je ziet, is hij nog steeds een verlopen alcoholist die soms van voor niet weet dat hij van achteren leeft.'

Die woorden sneden door mijn ziel. Jeremy was al die jaren goed voor me geweest, ik wilde hem zeker niet in de problemen brengen.

'Ik zeg niets,' zei ik kortaf omdat ik geschrokken was van haar harde woorden.

Ik nam het dienblad mee naar de woonkamer.

Mijn vader nam het woord toen ik ging zitten.

'Je moeder was een prachtige vrouw, mooi en aantrekkelijk, Ik had al heel lang een oogje op haar. We waren vrienden, ik trok veel met haar en een groepje anderen op. Ze was actrice toentertijd en dat was iets wat niemand zo goed begreep. Het was zo dat het voor een vrouw niet gewenst was om te werken als actrice in die vrijgevochten filmwereld waar alles kon en mocht. Dan kreeg je een slechte naam.' Jeremy pakte zijn kopje op. 'Ik wilde met haar trouwen. Heel lang heb ik moeten

aandringen. Opeens stemde ze toe. Ik zag verdriet in haar ogen, toen ze toestemde, maar ze zei dat het kwam omdat ze afscheid van haar vrienden en haar werk moest nemen daar in de stad.'

Ik zag aan zijn starende blik dat hij verdween naar het verleden dat ongetwijfeld aan zijn geestesoog voorbijtrok.

'Ze bleek zwanger te zijn, nadat we getrouwd waren, maar ik wist dat ik onvruchtbaar was door een vroeger ongeluk, dus moest het van een andere man zijn. Ik wist ook dat zij kinderen wilde en dat ik haar dat nooit had kunnen geven, dus uit schuldgevoel zei ik niets. Uiteindelijk bekende ze dat het van een ander was. Ze kon niet liegen, dat woog haar te zwaar. Het moest van een producent zijn in dat wereldje waar ze heel vaak over vertelde toen we nog niet getrouwd waren. We kregen er vaak ruzie over, omdat ze toegaf dat ze nog altijd van hem hield. Ik dronk toen steeds meer dan me lief was. Het was een soort van verdoving, omdat ik nooit die liefde in haar ogen voor mij zag die er wel in verscheen als ze het over de vader van haar kind had. Op de avond van de bevalling had ze me al een aantal keren gezegd dat ik haar naar het ziekenhuis moest brengen, omdat het niet goed voelde.'

Ik zag hem zuchten en er verscheen een pijnlijke blik in zijn ogen. 'Ik was niet meer in staat om te rijden Kenzi en ik dacht toen dat vrouwen altijd gewoon thuis bevielen en dat het ziekenhuis helemaal geen haast had. Maar ze had gelijk. Ze verging op een gegeven ogenblik van de pijn. Toen heb ik uiteindelijk gebeld, maar terwijl we wachtten op de ambulance en de arts, werd jij al geboren in een waterval van bloed. Je moeder stierf aan bloedverlies doordat de placenta gedeeltelijk de uitgang had geblokkeerd en toen scheurde. Dat jij nog leefde was een wonder en het was allemaal mijn schuld.'

De tranen liepen over zijn wangen, wat Kitty een blik van afkeuring op haar gezicht bezorgde. Ergens had ik diep medelijden met hem, omdat hij blijkbaar er al zo lang onder leed. 'Je hebt het niet met opzet gedaan,' zei ik, omdat ik wist dat ik niet kon oordelen over iets waar ik niet bij was geweest. En het veranderde niets, ik had nog steeds mijn moeder verloren 'Daar moet jij jezelf niet mee om de oren slaan pa. Wat ik je wel kwalijk neem, is dat jij nooit hebt gezegd dat Kitty niet mijn moeder was. Zij heeft mij altijd uiterst kil behandeld en zelfs afgewezen. Dat heb je zo gelaten of niet gezien, maar in ieder geval allemaal verdronken in de alcohol. Mij naar de toneelschool sturen heb je gedaan om je schuldgevoel te sussen en omdat Kitty mij liever kwijt dan rijk was.'

Ik moest zeggen wat ik voelde, dat bracht me namelijk ook terug naar de mindsets die ik inmiddels in het leven had en haalde me uit de gevoelens dat ik weer net als vroeger een slachtoffer was. Kitty lachte een beetje ongemakkelijk.

'Nou, Kenzi dat is natuurlijk vervelend dat je dat zo ervaren hebt, maar ik gaf heus wel om je. Je was ook geen gemakkelijk kind en ja, door jou is Jeremy natuurlijk ook gaan drinken.' Ze keek daarbij steeds naar Jaxx en ik vermoedde dat ze hem zeer aantrekkelijk vond, waarschijnlijk door zijn roem en zijn geld.

'Je weet dat ik de waarheid spreek, Kitty,' zei ik, 'Als een kind moeilijk doet, heeft het misschien meer aandacht nodig en niet afwijzing?' Ik voelde me weer verdrietig worden om het kind dat ik was geweest.

'Helemaal mee eens,' zei Jaxx, 'als moeder moet jij dat natuurlijk ook weten, Kitty. Je hebt toch ook een dochter die ook niet van Jeremy kan zijn? En ik denk dat hij voor haar wel een vader was, zover hij dat kon. Dus had jij de moeder moeten zijn die ze niet had.' Jaxx sloeg zijn arm om me heen. 'Deze dame is altijd eerlijk

en open. Dat het toen moeilijk voor je was, kan ik wel begrijpen. Maar een kind is een kind, nietwaar, en zij had alleen maar liefde nodig en steun van een moederfiguur.'

Kitty kreeg een rode bloes op haar wangen.

'Ja, ja je hebt gelijk, maar zie je een eigen kind voelt anders die ken je door en door,' verdedigde ze zichzelf.

'Toen jij je verbond aan het gezin van Jeremy, heb jij je ook verbonden aan Kenzi die er al was,' zei Jaxx. 'Jij moest de moeder worden die ze niet had gekend en nooit zou kennen. Ik neem aan dat je daarin grandioos gefaald hebt.'

Kitty zei niets meer en ik zag haar mond vertrekken tot een dunne streep, dat betekende dat ze boos was en beledigd.

'Maar ik heb altijd van je gehouden, ik vond het alleen moeilijk om met je om te gaan,' zei Kitty kortaf.

De blik in haar ogen sprak al die woorden tegen.

Ik wilde daarop antwoorden, toen de deur openging en Emmy binnenkwam. Ze was een jonge vrouw geworden, maar net zo mager als haar moeder, die mij altijd op dieet had gezet. Zij had het make-up-vak van haar moeder goed geleerd, zo te zien. Ze was een jongere kopie van Kitty geworden en dat verraste mij omdat ze nu en dan toch wel tegen haar was ingegaan.

Ook zij keek meteen naar Jaxx en wierp haar lange, geblondeerde haren glimlachend naar achteren. Zij had de bruine ogen van mijn vader, daarom had ik altijd gedacht dat ze echt mijn zusje was, totdat de waarheid boven tafel kwam.

Ze duwde haar volle borsten naar voren, die overduidelijk geholpen waren om tot die omvang te komen.

'Hi Kenz,' zei ze en keek me glimlachend aan. 'Leuk om je weer te zien. Ik heb begrepen dat het je inmiddels gelukt is een rolletje te krijgen als actrice.'

Ik wist niet precies hoe ze dat bedoelde.

‘Zeg maar hoofdrol,’ zei Jaxx, ‘ze wordt door het publiek op handen gedragen. Bovendien heeft ze het script geschreven, zelfs dat voor de streamingdienst van Magnus Thomason. Ze heeft het druk je zus. Ze is een succesvolle jonge vrouw geworden, ondanks alles.’

Emmy keek me vol verbazing aan en ook Kitty staarde naar me. Ik had geen idee wat er door hun hoofden ging, maar het waren vast en zeker geen complimenten.

‘Ik heb nog een doos met persoonlijke spullen boven staan die van je moeder zijn geweest,’ zei mijn vader, ‘ik wil graag dat jij die meeneemt. Je mag ermee doen wat je wilt. Het is je moeders erfenis.’

Ik begreep niet waar dat vandaan kwam. Toen ik hem ooit gevraagd had naar iets van mijn moeder, had hij alleen wat foto’s tevoorschijn getoverd.

‘Laat maar even zien waar die doos staat dan haal ik het wel op,’ zei Jaxx en stond op.

Kitty en Emmy stonden ook tegelijkertijd op, waarbij Emmy haar moeder geërgerd aankeek, die ging dan ook weer zitten.

Emmy liep glimlachend met Jaxx mee.

‘Is hij nog vrijgezel?’ Vroeg Kitty opeens.

‘Jaxx? Nee,’ zei ik geamuseerd, omdat ik opeens begreep dat zij hem aantrekkelijk vond. En waarschijnlijk was ook het idee dat hij een goede vangst zou zijn met zijn roem en geld, iets dat haar zeer aansprak. Ik wist zeker dat ze mij daarbij niet in het hoofd had, maar eerder Emmy die onder de duim had.

Jaxx kwam al meteen weer naar beneden met een grote doos.

‘Lieverd ik zet het even in de auto,’ zei hij en hij liep door.

Ik knikte.

Emmy liep nog steeds achter hem aan op haar hakjes.

Kitty keek me onderzoekend aan. ‘Hij noemt je lieverd?’

‘Ja, dat is normaal als je samenwoont,’ zei ik geamuseerd.

'Jij woont met hem samen?' Het ongeloof stond dik op haar gezicht te lezen.

'Al voordat we samen in de serie te zien waren. Ik heb hem leren kennen toen hij in een pornofilm speelde en ik op de set de koffie en thee schonk nadat die allerliefste Jens ervoor gezorgd had dat ik op straat moest slapen,' zei ik sarcastisch. Ik wist dat ze Jens had gemogen of in ieder geval het idee dat hij beroemd kon worden toentertijd.

Jaxx kwam net weer binnen met zijn schaduw Emmy.

'Kitty vroeg waarom jij mij lieverd noemde,' bracht ik hem geamuseerd op de hoogte terwijl hij weer naast me ging zitten. Hij grijnsde en drukte een kus op mijn mond die net iets te lang duurde.

'Ik hou van haar, ze is geweldig,' zei hij. 'Ze is de liefde van mijn leven.'

'Zij?' klonk Emmy's stem afkeurend.

'Ja, zij. Ik hou van haar heerlijke ronde lichaam en haar eerlijke, oprechte karakter. Ze is zo fijn in de omgang en bovendien begrijpt ze mij. En voor mijn geld hoeft ze het niet te doen, daarvan heeft ze zelf genoeg.'

Gelukkig verried hij niet in zijn enthousiasme dat ik ook nog eens de erfgenaam van Magnus Thomason was.

'Je bent rijk? 'Kitty keek me met grote ongelovige ogen aan.

'Ja Kitty, ik heb het toch niet zo slecht gedaan ondanks dat ik nooit je diëten kon volhouden.'

Ik stond op en Jaxx volgde mijn voorbeeld.

'Bedankt dat je eerlijk was pap,' zei ik, en dat meende ik.

'Het spijt me dat ik er steeds niet voor je was. Het spijt me echt,' zei hij met tranen in zijn ogen.

Ik gaf hem nog maar een knuffel en knikte naar Kitty en Emmy als groet.

Opeens wilde ik naar buiten, weg van hen. Weg van het huis waarin ik zo had geleden, omdat ik daar nooit mocht zijn wie ik was. Weg van de pijn en het verdriet.

Jaxx had zijn arm om me heengeslagen.

‘Heb je gekregen wat je nodig had?’

‘Ja, de waarheid die ik in de ogen van hen allemaal heb gezien. En het verhaal van mijn moeder door de mond van de man die zo lang mijn vader was.’

Jaxx hield het portier voor me open. Toen hij naast me ging zitten, pakte hij mijn beide handen en keek hij me aan.

‘Ik begrijp nu heel goed hoe jij je gevoeld moet hebben als jong meisje. Emmy dacht, denk ik, dat ik haar wel zou willen als mijn vriendin. ‘Ze drong zich erg aan me op.’

Ik glimlachte en zei hem dat ik dat opeens ook gezien had.

‘Zelfs Kitty had een oogje op je.’

‘Zo niet mijn types,’ zei hij grijnzend en gaf me een kus. ‘Ik hou van je lieverd.’

Jaxx bracht de doos van mijn moeder mee naar binnen. Het had de mufte geur van oud en stoffig, van vergane glorie.

Ik had zowel de neiging om er meteen in te duiken, als om het te negeren.

Jaxx zag me twijfelen.

‘Wat gebeurt er met je?’

Ik vertelde hem dat ik zowel nieuwsgierig als bang was voor wat ik zou vinden. Er waren geen herinneringen of gebeurtenissen die als indicatie konden dienen voor wat ik erin zou vinden. Dat maakte me onzeker.

‘Laten we het dan samen doen,’ stelde hij voor, ‘je weet al hoe je moeder was door Magnus. Misschien ontdek je zowat zij van zichzelf vond en kun je dat verbinden tot één beeld.’

Ik knikte en zuchtte diep. Dat was een goed idee.

Jaxx opende de doos. Er lagen babykleertjes bovenop. Dat choqueeerde me. Had mijn moeder die gekocht of had Kitty die in de doos gestopt?

Maar waarom zou ze dat doen? Ze had nog nooit iets van mij bewaard, nog geen tekening.

Dat idee deed opeens pijn. Ik hield het gebreide rompertje omhoog. Het was zelfgemaakt. Ik zag een jurkje en een broekje met een truitje. Had mijn moeder dit gemaakt? Ze had natuurlijk niet geweten of ze een meisje of een jongetje zou krijgen.

Ik legde de kleding op de tafel en vond een oud boek met de naam van Benjamin Spock erop, de goeroe van de kinderverzorging, die in de jaren 1946 wereldberoemd werd. Mijn moeder was dus wel bezig geweest met haar zwangerschap.

Er waren er nog een aantal van die boeken. Maar ook aantekeningenboekjes. Een boekje over schilderen en eentje over de filmwereld.

Ik pakte die van de filmwereld en ontdekte dat er een heel hoofdstuk aan Magnus was gewijd.

Toen ik die pagina opzocht en vond, zag ik dat die vele malen opengeslagen was geweest. Ze had hem dus echt gemist. Er waren zelfs vlekken op die pagina's die gemakkelijk opgedroogde tranen konden zijn.

Ik keek naar Jaxx, die meekeek met wat ik aan het doen was. 'Ze hield van hem,' stelde hij vast.

Ik knikte. Toen ik de kleine aantekenboekjes opende en inkeek, moest ik even wennen aan het schuine handschrift. Maar het was duidelijk een soort van dagboekje.

Ik wilde er nog niet in lezen. Dat ik bij mijn vader en stiefmoeder was geweest en het openen van die doos was al spannend genoeg.

Jaxx' blik gleed over mijn gezicht.

‘Die houding die je stiefmoeder en ook je stiefzusje had, is iets wat je regelmatig nog zult tegenkomen, denk ik lieverd. Jouw eerlijkheid en openheid zullen voor veel mensen als een bedreiging voelen. Maar dat ligt niet aan jou, maar hoe anderen in de wereld staan,’ zei hij zacht. ‘Dat nu een tipje van de sluier werd opgelicht van waar jij bent opgegroeid en hoe de omgeving voor je was, maakt dat ik nog meer respect voor je hebt voor wie je geworden bent.’

Zijn woorden brachten tranen in mijn ogen.

‘Dankjewel,’ zei ik zacht en kroop even in zijn armen.

Hij streek over mijn hoofd.

‘Je had inderdaad gelijk toen je zei dat jouw familie net zo disfunctioneel is als de mijne. We waren kinderen die alleen maar werden afgewezen en zo nooit konden zijn wie we werkelijk waren.’

Ik keek naar hem op.

‘Gelukkig hebben die kinderen elkaar gevonden zodat ze elkaar kunnen leren hoe zichzelf zijn eruit kan zien,’ zei ik.

Hij zoende mijn mond, kleine kusjes die overgingen in lange, vurige zoenen. Zijn tong draaide rondjes om de mijne.

Het zette me in vuur en vlam.

‘Jaxx,’ hijgde ik. ‘We moeten nog aan het werk.’

‘Ja, maar je draagt nog steeds die geile rode jurk,’ bromde hij als excuus.

Zijn zoenen bleven komen en mijn weerstand brak natuurlijk af.

‘En jij moet je nog omkleden,’ hijgde ik.

Zijn handen op mijn rug ritsten de jurk open, waardoor hij gemakkelijk toegang kreeg tot mijn borsten.

Hij duwde me achterover op de bank. Zoende mij en zoog aan mijn tepels. Zijn handen kneedden mijn borsten en toen kwam zijn mond terug en zoende hij mijn lippen.

Zijn hand verdween via mijn opengeritste jurk en slipje naar mijn clitoris.

Mijn benen spreidden zich als vanzelf. Hongerig en afwachgend. Toen stopte hij.

‘We gaan douchen, voordat we Mrs. Anna choqueren hier in de woonkamer.’

Hij trok me omhoog en ik greep mijn jurk vast, die dreigde af te zakken.

In de slaapkamer sloot hij de deur en trok hij zijn kleding uit. Voordat ik was uitgekleeed, stond hij al in de douche onder de waterstralen. Snel volgde ik hem.

Ik schoof in zijn armen onder de stralen voor een intense knuffel. Toen vond mijn hand zijn pik en mocht ik voelen hoe deze groeide in mijn hand. Dat was niet altijd mogelijk, omdat hij meestal al zo geil was als hij me greep, dat hij dan al volledig erect was.

Ik wist dat ik meer het initiatief moest nemen, maar dat was moeilijk voor me. Dan schoot ik vaak in de onzekerheid of het wel het juiste moment was, of het niet gek was om te doen, wat als hij me zou afwijzen? Dan kwam ik zo in mijn hoofd terecht dat me eruit halen om klaar te komen lang zou duren. Jaxx wist dat ik dat het initiatief nemen een probleem voor me was en accepteerde.

Die keer had hij natuurlijk al de voorzet gegeven. Ik hurkte neer en nam hem in mijn mond terwijl hij nog groeide. Ik vond dit zo geil.

Ik likte en zoog in een rustig tempo. Zijn hand lag op mijn achterhoofd en zijn heupen bewogen mee.

‘Sneller,’ kreunde hij opeens.

En dat deed ik.

‘Ik kom bijna,’ verried hij mij na een tijdje.

Maar ik bleef doorgaan in hetzelfde tempo, tot ik hem voelde verstarren en hoorde kreunen. Hij kwam klaar in mijn mond. Ik slikte, stond op en spoelde mijn mond onder de stralen. Hij trok me tegen zich aan met mijn rug naar zich toe. Het washandje met het heerlijke doucheschuim werd over mijn borsten gehaald, zacht en teder. Gleed langs mijn buik naar beneden en weer naar boven in een ritme van geiligheid. Hij spoelde mijn lichaam af door zijn handen mijn contouren te laten volgen onder de waterstralen van de warme douche. Hij vingerde me, beet zachtjes in mijn nek en oorlel. Bewerkte mijn tepels opnieuw en liet zijn vinger in mijn vagina verdwijnen. Mijn ademhaling versnelde toen ik mijn orgasme voelde opkomen.

‘Kenz ik wil je neuken,’ gromde hij opeens in mijn oor.

Ik voelde dat hij alweer stijf was. Zijn pik tikte tegen mijn billen.

‘Ja,’ fluisterde ik verlangend.

‘Op het bed.’ zei hij, en hij gaf me een badlaken aan.

Snel droogde ik me af en ging naar de slaapkamer met Jaxx vlak achter me. Hij duwde me voorover, zodat ik op mijn knieën op het bed terechtkwam.

Hij greep mijn heupen en kwam hard bij me binnen. Een kreun van genot ontsnapte aan mijn lippen. Hij kwam diep en groot bij me naar binnen. Het perineum spande en gaf een extra dimensie aan het eerste contact. Ik kreunde op het ritme van het tempo waarin hij me neukte, mijn handen klauwden in de lakens. Ik voelde hoe ik mijn hyperfocus verlegde naar wat ik voelde en dat was opeens zo overweldigend. Het nodigde uit tot me terugtrekken, maar dat deed ik niet, ik wist dat ik die controle moest loslaten om tot het ultieme orgasme te komen.

Was het voorheen de angst geweest dat me van een orgasme weghield, omdat ik mijn partner niet kon vertrouwen, bij Jaxx was die angst er niet meer. En daarom werd ik mijn lijf en gleed

ik mee op de trillingen die door mijn lichaam trokken, verdween ik in de vulkaan die in mijn binnenste bijna tot uitbarsting kwam en gaf ik me over aan Jaxx, met hart en ziel.

Toen het dan ook explodeerde in mijn onderbuik, trok dat golven door mijn lijf en was ik verdwenen. Weg was de kamer, de wereld en ik.

Langzaam kwam ik terug in een schokkend lichaam waarover ik geen controle had. Ik liet me trillend voorovervallen en kwam langzaam weer tot mezelf.

Jaxx deed mijn billen opzij en kwam weer bij me binnen, terwijl ik op mijn buik lag. Dat voelde alsof hij nog groter geschapen was dan hij al was.

Met zijn handen leunde hij naast mijn billen en hij neukte me hard en snel.

Zijn ademhaling versnelde, zijn gegrom werd luider en toen kwam hij in me klaar.

Hij trok zich terug en liet zich naast me vallen op zijn rug.

‘Jezus Kenz,’ zei hij, ‘dat was weer zo heerlijk.’

Ik richtte me op en zoende zijn mond.

‘Ik ga me aankleden, ik moet echt naar mijn werk. Er is een bespreking waar ik echt bij moet zijn.’

Hij zoende me terug.

‘Ik heb nog twee vergaderingen. Ik denk dat we beide laat thuis zullen zijn.’

‘Dat denk ik ook.’

Hij gaf een tik op mijn billen en sprong uit bed.

Een uur later zat ik in de vergaderkamer van Moonlight Streaming met Magnus, een aantal producers en twee regisseurs. Ook diegene die het boek geschreven had, was aanwezig. Een man met een bruine huidskleur en prachtige, lichte ogen. Hij deed me denken aan Arren, die ook van die ogen had.

Magnus opende de vergadering en stelde mij voor aan de auteur. 'Nu we allemaal weten wat we hier doen, moeten we het volgende bespreken. Kenzi heeft het boek bewerkt tot een dialogenscript en een actiescript, dus wil ik graag dat jullie hier je mening over geven. Wat moet er anders? Wat moet er aangevuld worden? En heel belangrijk: de auteur Peter L. Barrows heeft natuurlijk het laatste woord.'

Dir keek mij glimlachend aan.

'Er is toch altijd ruimte voor aanvulling en verandering in een script.'

'Natuurlijk,' zei ik enthousiast. 'Als personages niet goed uit de verf komen, als er toch een andere manier moet zijn om het onderwerp te belichten, als op film het verhaal een beetje moet worden aangepast.'

Ik zag Magnus tevreden glimlachen. 'Peter wil graag een vinger in de pap hebben en zal bij alle opnames aanwezig zijn. Bij veranderingen moet je dan maar een afspraak maken met mijn dochter.'

Het viel stil.

Ook ik keek Magnus geschrokken aan.

'Had ik dat nog niet gezegd? Kenzi is mijn wettige dochter.'

Zomaar uit het niets kwam hij met die aankondiging en ik schrok ervan.

Zijn ogen lachten geamuseerd en ik begreep dat hij het leuk vond anderen te choqueren.

Iedereen staarde me even aan, maar Er werd niets gezegd. We gingen verder met de besprekingen van de naderende opnames. Gelukkig duurde het geen uren. Magnus hield van kort en krachtig, en ik ook.

Toen iedereen weer afdroop, keek hij mij aan.

'Het floepte eruit dat je mijn dochter bent, maar toen bedacht ik dat het gewoon zo is en dat men daaraan maar moet wennen.'

Hij drukte een kus op mijn wang. 'Of niet dochter?'

Hij liep lachend weg en ik kon me niet herinneren hem zo vrolijk te hebben gezien.

'Dochter, hè?' Peter liep op me toe.

'Ja, maar dat weet ik pas sinds kort.'

'Echt?'

Ik knikte en lachte toen. 'Een verhaal voor een boek?'

Peter grijnsde. 'Heel goed mogelijk.'

'Ik vertel je niet hoe het zit,' zei ik en pakte mijn tas weer in.

'Ik verzin wel wat, 'beloofde hij.

Hij liep met me mee in de richting van de uitgang.

'Fijn om je ontmoet te hebben. Ik was wel nieuwsgierig wie zo goed mijn boek in de dialogen had kunnen vangen.'

'Dat is een groot compliment. Nu moeten we nog afwachten of de regisseur het zo op beeld kan brengen.'

'Ja, dat is nog een vraag.'

'Wil je met me dineren?'

Ik was verrast door die vraag.

'Nee, ik ga zo naar huis samen met mijn vriend eten,' zei ik nadrukkelijk.

'Natuurlijk ben jij bezet. Zo'n prachtige vrouw zit niet op mij te wachten.'

'Dankjewel, alweer een compliment,' stelde ik vast.

'Ik meen wat ik zeg.'

'Kenzi?' Claire kwam aanlopen.

Ik wist niet dat ze ook nog in het gebouw was.

'Hi,' zei ze tegen Peter en keek me aan. 'Ik wil je graag even spreken.'

Ik knikte.

'Ik hoor het wel Peter als er iets veranderd moet worden,' zei ik nog snel en liep met Claire mee naar het kantoor waar zij de laatste tijd zat als ze werkte.

‘Miquel is in het land,’ zei ze en haar stem trilde.

De deur was nog niet eens dicht. De spanning was duidelijk te horen in haar stem.

‘Hij wil met me afspreken, maar ik weet niet of ik dat kan Kenzi.’

‘Dan ga ik wel mee,’ beloofde ik. ‘Heb je al een afspraak gemaakt?’

‘Nee, nog niet. Ik was zo geschrokken om zijn stem zo plotseling te horen.’

Ik kon de angst in haar stem duidelijk horen en begreep die spanning wel. Hij was een verbinding met het verleden die haar veel pijn en verdriet had gedaan.

‘Ik app hem wel voor een afspraak.’ Ze pakte haar telefoon en typte driftig een bericht.

Ze zuchtte toen ze klaar was, maar toen daarna een geluidje aangaf dat er antwoord kwam, was ze weer gespannen.

‘Morgen rond lunchtijd in de stad?’ las ze voor en keek me gespannen aan.

Ik knikte instemmend.

Ze typte een antwoord terug en gooide toen bijna de mobiel opzij, alsof ze dat met Miquel deed.

Haar blauwe ogen keken me aan.

‘Is het raar dat ik zo gespannen ben? Ik tril helemaal vanbinnen.’

‘Nee, dat is normaal. Er is zoveel gebeurd tussen jullie dat het je natuurlijk onzeker maakt en nerveus.’

‘Valerie is gisteravond naar Italië vertrokken,’ meldde ze me opeens. ‘Ik heb nog een gesprek met haar gehad, maar zij is gewoon bang dat als ze hier blijft, wij alsnog de politie inschakelen voor haar aandeel in die PHB-affaire en die verschillende chantage pogingen.’

‘Misschien ook maar beter. De relatie tussen jullie was toch al zo veranderd? Misschien kan ze nu ook verder met haar leven.’

‘Ik ga haar toch missen Kenz. Ik kende haar al vanaf de kleuterschool, ze was diegene met wie ik altijd het leven besprak en de problemen met mijn moeder.’

‘Ik weet niet of wij vriendinnen worden Claire, maar ik wil je graag steunen. Uiteindelijk zijn we familie geworden.’

Haar ogen gleden over me heen.

‘Ik ben eigenlijk maar de stiefdochter. Jij bent zijn vlees en bloed.’

‘Daar gaat het toch niet om? Het gaat erom hoeveel Magnus van je houdt en dat is heel veel. Ik kom net kijken. De enige band die hij en ik hebben is mijn moeder die hij gekend heeft en ik niet.’

‘Wat kan het leven soms klote zijn nietwaar?’

‘Echt zo,’ verzuchtte ik.

Ik vertelde haar dat ik die ochtend met Jaxx naar mijn ouderlijke huis was geweest, waar ik de mensen die ik toen verlaten had nog steeds met dezelfde arrogantie en egoïsme had aangetroffen. ‘Je stiefzusje dacht dat zij zicht wel aan Jaxx kon opdringen?’ zei Claire met een blik vol ongeloof.

‘Ja, ze verwachtte dat hij niet iemand zoals ik zou uitkiezen.’

‘Door je gewicht?’

‘Ja.’

‘Sorry dat ik je daarmee zo gepest heb Kenz, echt. Ik was gewoon jaloers op het feit dat jij gewoon altijd jezelf kon zijn, ook met je gewicht, ik denk dat ik de aandacht die iedereen als vanzelfsprekend voor jou had op mij gericht wilde hebben.’

‘Nu niet meer?’

‘Nou, het is nu en dan nog wel fijn.’

We schoten samen in de lach.

Jaxx aptte dat hij nog lang niet naar huis kwam. Zijn vergaderingen liepen hopeloos uit.

‘We kunnen ook samen uit eten gaan?’

‘Mag dat een andere keer, Claire. Ik ben nog een beetje moe en overprikkeld van wat er vandaag allemaal gebeurde. Het blijft

dan in mijn hoofd rondspoken, totdat ik het nog een keer bekeken en doorvoeld heb,' zei ik.

'Je moet het nog eens doorleven?'

'Ja, eigenlijk wel.'

'Dat lijkt me extra vermoeiend?'

'Dat kan het ook echt wel zijn.'

Er werd op de deur geklopt en Declan stond in de deuropening.

'Ik heb een half uurtje de tijd, kan ik je naar huis brengen?'

'Ja, dat is goed,' zei ik en nam de gegevens mee die Claire had verzameld om uit te zoeken waar haar kind was gebleven.

Ik beloofde daar thuis naar te kijken zodra mijn hoofd wat rustiger was.

Ze gaf me een knuffel. 'Bedankt Kenz.'

'Jullie zijn familie?'

Verrast keek ik naar Declan op, terwijl ik naast hem liep.

'Nieuws verspreidt zich snel. Magnus is inderdaad mijn vader.

En Claire hoort bij hem en misschien daarom ook bij mij. Familie krijg je als je jong bent en later kies je je eigen familieleden, zij die het waard zijn zo genoemd te worden,' zei ik. -

Hij knikte. 'Dat is honderd procent waar.'

We liepen naar buiten en hij hield het portier voor me open.

Hij liep om en stapte zelf in de Mercedes.

'Ik heb de ketting meegenomen waar ik het laatst over had. Die ik bij mijn adoptie droeg.'

Hij gaf me een medaillon dat ik open kon klikken, met daarin een foto die was aangetast door de tijd. Het was van een jonge vrouw wiens gezicht ik niet helemaal kon onderscheiden. Wat het meest opviel, was de gebloemde kimono die ze droeg.

'Dat is je biologische moeder?'

'Ja.'

'Je hebt geen naam of zo, toch?'

‘Nee, dit is alles dus heel weinig.’

Declan startte de auto en we reden weg.

Ik keek er nog even naar.

‘Had je nog papieren of iets anders?’

‘Nee Kenzi, ik heb helemaal niets. Er staat een datum in het medaillon achterop de foto, maar 20 april zegt me niets.’

Misschien de geboortedatum van je moeder? Toch niet die van jou?’

‘Nee, dat is 25 mei.’

‘Dat is niet veel informatie. Weet je welk adoptiebureau jouw adoptie heeft geregeld?’

‘Ja, die vlak bij het For-Ever-Home kindertehuis, maar daar kennen ze mij niet en hebben ze geen documentatie over mijn adoptie, ook het tehuis niet. Tenminste, dat werd me door de telefoon verteld.’

‘Dat is vreemd, als het duidelijk is dat zij er een hand in hadden dan moeten ze toch iets weten?’

‘Ja, daarom heb ik het zoeken naar mijn moeder maar opgegeven.’

Declan had mij rechtstreeks naar huis gebracht.

Hij moest Magnus nog ophalen en dan was hij klaar met zijn werk.

Ik voelde hoe ik lichamelijk erg moe was. Mijn hoofd was echter nog erg druk.

Daarom trok mijn zacht aanvoelende huispak aan en ging met een hete mok chocolademelk, nog even achter mijn laptop zitten. Ik keek naar de gegevens die Claire me alvast gegeven had. En ik loerde nog even naar de foto in het medaillon van Declan.

Verrast ontdekte ik dat in Claire haar geval ook het For-Ever-Home kindertehuis bij de adoptie van haar baby betrokken was geweest; ik dacht al dat het me bekend voorkwam. Tenminste,

Clair nam aan dat haar kind daar naartoe was gebracht. Het lag dicht bij de kliniek waar ze was bevallen en het adoptiebureau dat pleegouders regelde. Volgens mij hadden het bureau en het tehuis ook samen een link. Misschien hadden ze dezelfde directie.

Ik dronk langzaam de chocolademelk, mijn verslaving als ik het toestond.

Misschien had de kliniek nog informatie?

Eerst maar afwachten wat die Miquel vertellen kon over die tijd.

Hij moest de adoptie geregeld hebben.

Ik liep naar de bank en liet me erop neervallen. Een dekentje en de tv aan op een film die ik nog niet kende.

Ik hoopte dat Jaxx snel thuis zou komen. Ik vond het niet fijn om alleen in bed te slapen.

De film was saai, maar ik kon mijn aandacht er toch niet bijhouden.

Er warrelde van alles door mijn hoofd in verwarde beelden. Zo werd het weerzien met Kitty, mijn stiefmoeder, gelinkt aan het weeshuis en werd Claire haar zoon verbonden met Declan.

Ik viel ik in slaap op de loungebank, terwijl de regen rustgevend op het balkon kletterde

.

Hoofdstuk 2

Jaxx.

Toen ik thuiskwam, lag ze op de bank te slapen. De tv stond nog aan, haar laptop stond nog open en er lagen allerlei papieren omheen. Ik wist dat als ze erg vermoeid was, ze moeite had met alles op orde te houden, en dat was duidelijk te zien.

Ik glimlachte in herkenning.

Toen ik de laptop dichtklapte, zag ik allerlei aantekeningen over een adoptiebureau en sloeg de schrik me om het hart.

Kenzi, wil kinderen, schoot er opeens door mijn hoofd en de schok maakte mijn benen zwaar. Toen ik er beter naar keek, zag ik dat het niet eens haar handschrift was. En kwam ik ook de naam Miquel Santes tegen, die duidelijk bij Claire haar verleden hoorde.

Een zucht van opluchting ontsnapte aan mijn lippen.

Ik liep naar de keuken en haalde een flesje bier uit de koelkast. De regen hield op. Ik ging in de stoel zitten bij het raam en had zo uitzicht op een slapende Kenzi.

Ik begreep heel goed waarom ze soms zo onzeker was. Over haar lichaam en over mijn liefde voor haar. Dat had het uitje naar haar verleden wel duidelijk gemaakt.

Ik wist dat ik geduld moest hebben en misschien ging die onzekerheid het wel nooit helemaal over.

Ik had duidelijk haar stiefmoeder een opmerking horen maken over Kenzi haar gewicht tegen Emmy.

Iets met een dieet of zo dat Kenzi nooit had willen volgen.

Toen ik alleen met haar vader in de huiskamer had gezeten, had hij mij nog een adres gegeven van een opslag waar nog meer spullen stonden van haar moeder.

Daar moesten meer fotoboeken zijn uit de jeugd van haar moeder en nog wat artwork.

Ik had het niet meteen tegen haar gezegd, omdat ik had gezien hoe aangedaan ze was geweest toen ze de doos opende die we hadden meegekregen.

Haar vader had me ook duidelijk gezegd dat ik moest zorgen dat als ze zwanger werd, ik de dokter moest vertellen van haar geboortecomstandigheden.

Maar Kenzi en ik wilden geen kinderen en ik wist ook niet of dat ooit het geval zou zijn.

Ik was erg moe en waarschijnlijk zag ik daardoor ook dingen die er niet echt waren. Toen ik wegreed van de studio, dacht ik even dat ik een vrouw zag lopen die sprekend op Juulz leek.

Ze verdween in de richting van de tuin aan de zijkant van het gebouw. De neiging om haar achterna te lopen had ik onderdrukt, omdat ik niet voor gek wilde staan. Juulz was dood dus ging het alleen maar over het najagen van een geest als ik mijn impuls had gevolgd.

Ik had honger en waarschijnlijk had Kenzi ook nog niet gegeten. Ik liep zachtjes naar de keuken.

Er was nasi en dat ging ik opwarmen. Ik bakte er een eitje bij, haalde wat kroepoek uit het kastje en wat zoetzuur en ik dekte de tafel.

Voor Kenz deed ik er nog wat kaarsen bij aan en dimde het licht, daarna maakte ik haar wakker.

Ze keek me glimlachend aan en ik zoende haar zachtjes.

‘Ik heb honger,’ zei ze, en ze rekte zich uit. Haar armen gleden weer om mijn nek en ze trok me dicht naar zich toe.

Ik zoende die zachte uiteenwijkende lippen nog eens.

‘Die honger gaat toch wel over eten, toch?’ vroeg ik quasiachterdochtig.

Ze lachte luid. 'Dat ook.'

Even later zaten we met zijn tweetjes heerlijk te eten.

Ze vertelde wat ze allemaal gedaan had op haar werk en ik zag op haar gezicht de emoties van hoe ze zich gevoeld had. Ze was vooral ontroerd geweest toen Magnus haar bekend had gemaakt als zijn wettige dochter. Dat was duidelijk te zien aan de blik in haar ogen.

'Ik zag de papieren bij de laptop liggen van Claire, 'bekende ik, 'heel even was ik bang dat jij een kindje uit een weeshuis wilde adopteren.'

Ze stopte met eten en keek me met een serieuze blik recht aan.

'Ik wil geen kinderen. Wat als ik het niet aankan Jaxx? Bovendien wil ik gewoon lekker doen waar ik zin in heb. Met jou in een serie spelen, werken op de zaak, bij mijn vader werken aan nieuwe films.'

Het antwoord stelde me gerust.

'Dus jij gaat Claire helpen met uitzoeken waar haar baby gebleven is?'

'Ja, ze heeft niemand meer die haar nu helpen kan. Valerie is in het buitenland en ik denk ook niet dat er nog vriendschap tussen hen is. Haar moeder is niet iemand die ze om hulp zou vragen en ze wil nog niet dat Magnus het weet. Dus wil ik graag iets voor haar doen. Misschien komt het ook, omdat ik niet bij mijn echte ouders ben opgegroeid, dat ik haar daarom wil helpen uit te zoeken waar haar kind gebleven is.'

'Kijk wel uit, want het lijkt alsof ze een ommekeer heeft gemaakt in haar leven en dat is prachtig, maar je kan nooit weten. Een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken,' waarschuwde ik haar.

Haar grote bruingroene ogen keken me vragend aan.

'Denk je dat ze me gebruikt?'

‘Nee, waarschijnlijk niet, maar blijf op je hoede.’

Ze knikte en knabbelde aan een stukje kroepoek.

Haar haren zaten verward om haar gezicht, omdat ze geslapen had en door het kaarslicht had ze een warme gloed op haar gezicht.

Ik wist dat ze onder het huispak nooit een beha droeg en dat idee vulde steeds meer mijn gedachten.

‘Weet je dat Declan ook geadopteerd is? Net als Claire haar baby, heeft het adoptiebureau naast het kindertehuis For-Ever-Home ook iets met zijn adoptie te maken.’

‘Toevallig,’ antwoordde ik, helemaal afgeleid, omdat ze ging verzitten en ik haar borsten zag bewegen.

Ze hield haar hoofd scheef. ‘Je luistert niet echt.’

‘Schuldig.’

Ze glimlachte toen ze mijn blik volgde.

Ze stond op en liep op me toe, terwijl ze haar trui uittrok.

Ik schoof achteruit met mijn stoel en ze klom op mijn schoot met haar borsten voor mijn gezicht.

‘Jij krijgt een toetje,’ zei ze en zoende mijn gezicht.

Ik was verrast dat ze het initiatief nam, ook al had ik de voorzet gegeven. Meestal snapte zij die hint ook niet, maar die keer had haar eigen geiligheid haar daar alert op gemaakt, vermoedde ik. Ik nam haar volle borst in mijn hand en zette mijn mond op haar tepel, die erect werd in mijn mond.

Haar handen gleden door mijn haar en ik hoorde haar ademhaling versnellen.

Ik wisselde van borst.

Haar hand gleed naar mijn gulp, maar ik greep haar beide handen.

‘Nee, ik ga jou eerst verwennen’ zei ik, en ik zag een glimlach op haar gezicht verschijnen.

Ik hoorde al aan haar ademhaling dat haar tepels weer erg gevoelig waren en ik wilde haar weer eens een tepelorgasme geven. Het was twee keer eerder gebeurd. De laatste was toen ze ongesteld was geweest en had ik haar willen laten genieten, omdat ze mij pijpte.

Volgens mijn berekeningen zat ze weer rond haar menstruatie en dan waren haar tepels altijd extra gevoelig, had ze gezegd.

Ik wisselde het rustige masseren van haar borsten af met het likken en zuigen aan haar tepels en het zachtjes rollen tussen duim en wijsvinger. Ik hoorde haar ademhaling verdiepen en het kreunen kwam diep uit haar binnenste. Ik wist dat als ik zwijgend doorging met wat ik aan het doen was, ze zeker weer klaar zou komen.

Ze bewoog een beetje met haar heupen. Hield zich met één hand aan de tafel vast.

Mijn pik klopte tegen mijn gup in het verlangen om naar de warmte van haar vagina te gaan, die ik kon voelen.

'Jaxx' hijgde ze met gesloten ogen en ik zag haar verdwijnen.

Een teken dat ze haar gevoel volgde en niet bang was om zich te laten gaan. Zeker voor haar een must om klaar te kunnen komen.

Mijn vuurtje brandde ook al aardig en als ze zo hartstochtelijk bleef doorschuiven op mijn schoot, kwam ik ook tot een orgasme.

Ik schakelde weer over tot het bewerken van haar tepels met mijn duim en wijsvinger, toen haar ademhaling aangaf dat het orgasme in aantocht was.

Ik bleef rustig doorgaan en keek naar haar gezicht, dat opeens vertrok en haar ademhaling stokte. Toen kwam de ontspanning en opende ze hijgend haar ogen.

Ze zoende mijn mond.

'Ze zijn zo gevoelig' zei ze nog kreunend.

'Dat dacht ik al.'